

[Aksel Larsen.]

Er det rigtigt, eller er det ikke rigtigt, at umiddelbart efter, at Danmark havde fået baconprisforhøjelsen, som var et af argumenterne for lyssynet, satte England stålprisen til Danmark i vejret med 20 pct.? Er det sandt eller ikke, og er det ikke sådan, at England har fuldstændig frie hænder til for praktisk talt alle sine eksportvarer at sætte priserne ubegrænset i vejret? Og viser ikke alle vore hidtidige erfaringer med hensyn til Englandshandelen, at England benytter sig af denne frihed? Jamen, hvad hjælper det så, at man har nået det, man kalder en momentan forbedring af bytteforholdet ved prisforhøjelserne på bacon og nu også på smør, når England hurtigt huller denne prisforhøjelse igennem og der truede forude står udsigten til, ja, sandsynligheden for en ny engelsk devaluering? Hvor kan man på dette grundlag komme og påstå, at vi er nået til et vendepunkt i hvert fald i denne omgang, bytteforholdet er forbedret o. s. v.

Finansministeren var tilsyneladende forarget over, at jeg skulle have sagt, at vor økonomiske situation var blevet forværret i forbindelse med tilslutningen til Atlantpagten, og han havde ikke lyst til at diskutere denne påstand. Men nu er det rigtigt, at vor økonomiske tilstand er blevet forværret i tilslutning til Atlantpagten, det ved finansministeren bedre end alle andre, fordi han er medlem af de 12 apostles vise råd, og han ved også godt, at den oprustning, der gennemføres som følge af beslutninger i Atlantpagtens forskellige råd og organer, forværret vor økonomiske situation, men derfor skal det alligevel siges, at han citerer mig galt. Jeg har sagt — jeg gentog det før —, at det er Englandshandelen, kronesænkningen, oprustningen; alt hvad dermed står i forbindelse, herunder boykotningen af handelen med øst, der er årsagen. Jeg har ikke sagt, at det er Atlantpagten alene. Jeg forstår godt, at det passer ministeren at dreje det derhen, for så er det lettere for ham at klare sig uden at levere noget egentligt svar.

Så optrådte finansministeren sammen med statsministeren i rollen som Spørge-Jørgen og spørger på den mest naive måde, idet han selv påstår, at han siger noget — man kan se det sp. 602 —:

„... jeg ville gerne vide, hvor det land er, som til rimelige priser og mod genydelse i for os vigtige, afgørende varer vil aftage den eksport af smør, æg og flæsk, som vi for tiden sender til England.“

Jeg vil tillade mig, at gøre finansministeren, som i sit private liv er professor og må forudsættes at vide den slags, opmærksom på,

at for at et spørgsmål kan besvares rigtigt, ja, for at det overhovedet kan besvares, må det også være stillet rigtigt, og det spørgsmål er stillet helt forkert. Det, det drejer sig om, er ikke blot at anvise eet eller flere lande, der kan tage vor eksport af smør, æg og flæsk. Måske er det en overraskelse for finansministeren, men dette land kan faktisk eksportere andre varer end smør, æg og flæsk. Der kan også være tale om industrieksport.

Må jeg dernæst gøre opmærksom på, at jeg fatter ikke, hvorfor finansministeren nu pludselig slet ikke vil sælge smør, æg og flæsk til England. Det kan ikke være fra mig, at han har fået denne idé. Vi har aldrig nogensinde sagt, at man ikke skal sælge til England. Det, vi har sagt, er, at man ikke skal sælge til England på disse betingelser. Hvis England ikke vil betale ordentligt, skal vi se at sælge varerne andre steder. Jeg er ikke i tvivl om, at England nok skal komme på bedre tanker; hvis man simpelthen stiller sig stejlt og lukker af, så skal man nok få en bedre overenskomst.

Men lad os omforme spørgsmålet, så det bliver mere reelt: Hvortil kan Danmark eksportere varer lønnende, og hvorfra kan Danmark importere de varer, vi har brug for, på rimelige vilkår? Sådan burde spørgsmålet formentlig lyde. Jeg skal overlade til en vis hr. Thorkil Kristensen at give svaret. Det giver han ikke her i tinget som finansminister, men han har givet det i adskillige taler ude i landet og i artikler i aviserne, hvor han har påpeget de kolossale markeder og muligheder for Danmark, der ligger, ikke mindst i Asien, hvor folkene gør sig fri for imperialistisk undertrykkelse og godsejervælde. Når ministeren, før han var minister, var klar over, at der ligger muligheder, synes han så ikke, at det er lidt vel latterligt, at han kommer og spørger mig? Ministeren ved det jo meget bedre. Derudover kan jeg tilføje, at når jeg udtrykkeligt taler om, at boykotningen af Østeuropa er medvirkende til Danmarks dårlige økonomiske situation, så ligger jo deri, at jeg opfordrer til at lade være at deltage i denne boykotning, at jeg opfordrer til, at man skal handle med Østeuropa og med Asien.

Jeg ved godt, at så vil man forsøge demagogisk at følge det op ved at sige: Hvilke varer kan vi sælge, til hvilke lande og til hvilke priser? Og hvad kan disse lande levere os af varer og til hvilke priser? Det kan jeg ikke udtale mig om, det er ikke min sag. Jeg kan naturligvis studere almindeligt tilgængelige statistikker over produktion, indførsel og udførsel. Deraf kan jeg drage